

FITS

2010

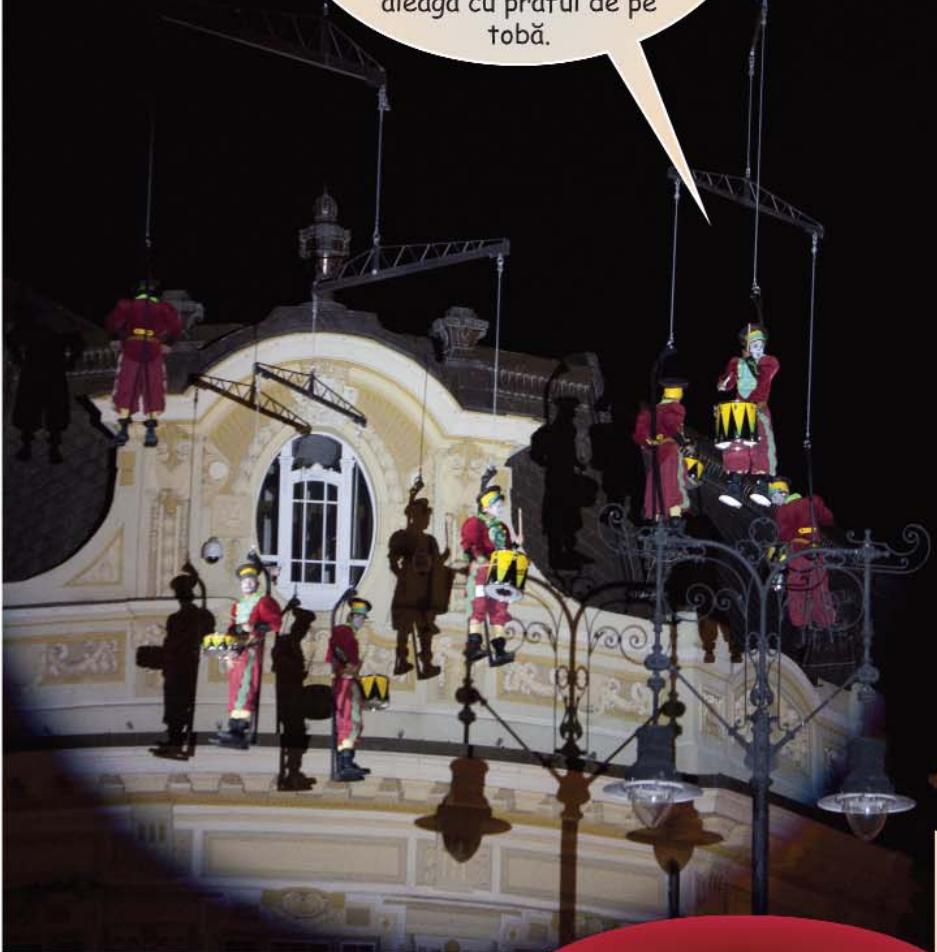
Anul XVII, nr. 3, 30 mai

Cititorii noștri sunt la fel
de inteligenți ca noi

AUDIENZA

Bonsoir, Sibiu, bonsoir! Ne bucurăm să vedem cîtă lume s-a strîns aici, în piață. Mai ales că ne-am uitat aseară la știri și-am înțeles că români nu au o părere prea bună despre instrumentele noastre, de vreme ce s-au obișnuit în ultima vreme să se aleagă cu praful de pe tobă.

Trupa de actori francezi Transe Express, demonstrând în Mobilissimo că profesioniștii știu să bată toba și la înălțime, nu doar la televizor.

STROPI

FITS 2010 a găzduit, în prima seară a festivalului, spectacolul de dans Scattered din Marea Britanie. Este o nouătate pentru scena din Sibiu, ca primul spectacol din festival, să fie unul de dans contemporan. Sala a fost plină ochi, iar publicul a fost încântat de prestația celor apte dansatori și a proiecțiilor video. Bravo FITS!, pentru curajul de a debuta cu un spectacol de dans contemporan, și a aduce, în sfârșit, și în urbea noastră medievală, un spectacol extrem de actual. (Cel puțin din punct de vedere al tehnicii, și al posibilităților oferite azi de mediul electronic).

Scattered este un performance, care sub umbrela tematică a apei, aduce în fața spectatorilor o îmbinare live a elementelor de mișcare cu imagini și proiecții. Folosindu-se de un paravan rotunjît în partea inferioară, asemeni unui tobogan, dansatorii animă spatiul, se mișcă, dansează și își crează propria lume în universul imaginilor proiectate pe paravan. Adeseori, spectatorul assistă la schimbarea de perspectivă asupra imaginii proiectate, proces care are loc datorită faptului că dansatorii sunt legați cu hamuri, și evoluează pe verticală.

Efectele de tridimensionalitate sunt un rezultat al întâlnirii dintre proiecție, corpul dansatorilor, și alte obiecte folosite (cearfăci albe, care crează impresia de apă, sau de valuri).

Spectacolul epuizează toate stările de agregare ale apei, și ne arată un inside view al lumii, din punctul de vedere al unor stropi de apă. Dansatorii sunt toți niște stropi de apă, care își schimbă starea, mișcările și ritmul în funcție de mediul proiectat pe paravan.

Pe alocuri, spectacolul este un pic ilustrativ (ce se arată pe paravan, asta se face pe scenă), situația în care se află dansatorii nu este întotdeauna evidentă (uneori ilustrează prin mișcări imaginile, altele dansează fără vreo legătură evidentă cu imaginea) iar dramaturgia spectacolului nu este susținută decât de schimbarea formelor lichide (apă înghețată, ploaie, râu, cascadă, apă de la robinet, apă din sticlă, aburi și stropi etc.). Cu toate acestea, este un spectacol bine lucrat, care te surprinde în fiecare scenă, și păstrează suspansul până în final, când cei apte dansatori escaladează triumfători și foarte dinamici niște ghetări.

Performance-ul este susținut de Claire Benson, Giorgio de Carolis (Italy), Junior Cunningham (Rehearsal Director), Olivia Quayle and Alasdair Stewart (UK), Laura Peña Nuñez (Paraguay) și Philipp Stummer (Austria).

Regia este semnată de Kevin Finnane, și este completată de o scenografie semnată de Simon Domon. Coloana sonoră aparține lui Sophy Smith și designul de lumini este asigurat de Natasha Chivers.

Alexandra Pâzgu

ODĂ PROGRESULUI, în regia lui Eugenio Barba

Progresul este înțeles, adeseori, ca o sarcină a comunității, rodul unui efort comun și organizat, la capătul căruia umanitatea ieșe victorioasă. În Oda sa, Eugenio Barba pune spectatorul într-o stare de confuzie și, în locul unei osanale disciplinate, aduse evoluției lumii civilizate, vedem un carnaval al măștilor umane sau animale, marionete și crani, schelete și păpuși din cărpă. O lume străină, formată din resturi, din simboluri reciclate, veselă și tristă în același timp, un urs îmblânzit, un Arlechin, Regina din Saba, o femeie-bărbat și Doamna Moarte cântă și dansează pe scenă, își compun mici numere muzicale, așa cum odată au făcut în piețe publice actorii nomazi. În simbolistică spectacolului, aceia sunt reprezentanții unei culturi a marginalității, a revoltei și a călătoriei. Progresul este, în definitiv, și un drum al individului, un act de separație, de eliberare de norme și rețete de gândire și de acțiune.

Sentimentul general este acela a unei spontaneități absolute, se rup legăturile tradiționale de logică și expresie și în locul lor intervine o logică menită să te bulverzeze. „Îmi propun să provoc Dezordine în mintea și în simțurile spectatorului”, afirmă Eugenio Barba. În căutarea acestei Dezordini care să distrugă automatismele de receptare, regizorul construiește spectacolul asemenea unui colaj onnic de situații

despre viață și moarte, despre fecunditate și deznaștere. Este poate inutil să explic imaginile acestui spectacol, ce se întâmplă este de fapt o idee, ideea de libertate, crudă și vitală. Aceste situații sunt concepute ca ele să nu fie receptate de intelectul spectatorului, ci să fie doar simțite: expresiile corporale, mișcarea ochilor, mima, dansul, măștile, recuzita, cântecele, muzica și o tehnică particulară de folosire a vocii, fac ca înțelesul cuvintelor să fie secundar. Spectatorul pierde, astfel, orice formă de control, el nu mai înțelege și, în consecință, nu mai poate cenzura. Sfârșitul este tragic și ridicol în acela în timp: toate personajele mor împușcate de Vâňător spuñându-și, în timpul unui safari, „Oamenii nu sunt așa”!

Odă Progresului este un spectacol ce ține de un teatru special, o insulă unde actoria și dansul nu pot fi separate, unde mișcările și vocea actorilor se bazează pe o alternanță a ceea ce este viguros cu ceea ce este delicat. O lume unde corpul și gândirea sunt simultane, iar spiritul omului este vizibil, asemenea spiritului unui copil.

Ioana Mălău

ODIN TEATRET'S ARCHIVE
PERFORMANCE: ODE TO PROGRESS
DIRECTOR: EUGENIO BARBA
© PHOTO: TONY D'URSO

Povești pe sfori

Prima zi de festival, prima reprezentare la care am luat parte ca spectator în cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu a fost *Ancient Art New Paths*, producția trupei chineze Quanzhou ce-a avut loc în sala Thalia. Foarte apreciat pe scenele lumii, spectacolul reunește muzica interpretată live la instrumente tradiționale, cu cântecul și jocul marionetelor, îmbinat cu măiestrie și înobilitate cu expresivitatea specific orientală. Cele șapte scene scurte au adus momente de încântare în ochii publicului, care nu s-a ferit să aprecieze efortul păpușarilor bine antrenați, astfel că

de fiecare dată când a fost surprins, el a răsplătit munca lor printr-o rafală de aplauze sincere.

Un element muzical rar, care a întreținut atmosfera din jurul marionetelor, au fost tobolele apăsatate cu piciorul, folosite pentru a cânta piesa Kui Lei, ce-a ritmat scena de debut (*Inceperea ritualului sub semnul norocului*), a celor patru generali, fiecare reprezentând un punct cardinal, într-o progresie sugerat-ritualică. Caracterul militar, costumele strălucitoare și atitudinea sobră au fost evidențiate cu realism de

continuare în pagina 3

continuare din pagina 2

atitudinea sobră au fost evidențiate cu realism de către cei patru mânuiitori.

În povestirea cu tâlc a „micului călugăr”, care omitea să-și spună rugăciunile până într-o zi când și-a dat seama de efectele credinței lui, facem cunoștință cu un personaj caracterizat printr-un repertoriu bogat de mișcări redate într-un stil comic, o dinamică vizuală reușită a mânuiitorului care însuflețește marioneta pe tot parcursul încercărilor divine și acopaniat de compozitii sonore atent racordate la peripeția banală, dar care, totuși, aparține hazardului vieții.

Călătoria lui Ruo Lan mi-a rămas în memoria de spectator ca un drum muzical plin de suferință dincolo de imaginea proeminentă, gestuală, a mâinii femeii aflate în căutarea soțului. Inflexiunile vocii, mersul anevoios, schițat prin arta acțiiei manipulatoare conturează femininitatea personajului și o îmbracă în haina agoniei, păstrând-o demnă față de sine. În contrast cu acesta, urmează pe scenă bețivul Zhong Kui, care prin prezența lui încărcată de frustrare și prin obiceiul lui de-a bea pentru a uită de problemele cu care se confruntă, refulează prin modul brut de-a se manifesta, prin gesturi bărbătești ușor de recunoscut, dar dificil de

realizat când sunt intermediate de sfuri.

Îmblânzirea maimutei e o replică adresată umanului care veșnic are ceva de învățat din comportamentul ființelor fără rațiune. Prin inițierea maimutei și caracterul jucăuș al scenelor performante alături de păpușar, ne transpune într-o lume posibilă, pe care am putea-o regăsi cu ușurință și în momentele alese de acrobații de la cric. Astfel, spectacolul capătă culoare și haz și ne face să uităm pentru un moment limba diferită pe care-o vorbim cu ocazia acestei întâlniri dramatice.

Festivalul lanternelor și Călătoria spre vest au încheiat seara, demonstrând, prin capacitatea de sincronizare a echipelor de căte doi actori pentru mânuirea unui singur personaj, rapiditatea în schimbarea aspectului marionetelor, sau amplificarea rafinată a unor gesturi cheie, că această lume mică susținută de sfuri este la fel de plină de mesaj și de seminificație precum cea a actorilor din carne și oase, singura diferență fiind că, aici, regia și actoria își afișează rolurile sub privirea directă a publicului, cu scopul de-a plămădi, a corupe sau desfinge o lume minaturală, metaforă realității pe care omul începe să refuze să mai recunoască.

Vlad Dumitrescu-Petrică

Poftiți la... Carnaval !!!

În ritm alert spre Piața Mare din Sibiu: agitație, forfotă, nebunie, toată lumea vroia să vadă căte ceva. Sunetul muzicii mă îmbia deja de la cătiva metri buni, fără să îmi dau seama, însă, cine emitea acel sunet foarte plăcut urechii. După multe împinsături, scuze, și zâmbete de indulgență, am ajuns în față. Puteam să eu să văd în sfârșit ceva... un grup de vreo 20 de oameni veseli, voioși, plini de energie, care invita publicul sibian la dans.

Grupul dinamic de muzicieni, Carnival Collective, au reușit să bine-dispună publicul, parcă prea inhibat, și să dea tonul distracției. M-au cucerit cu farmecul lor, cu instrumentele atât de ingenios pictate, personalizate... și, nu în ultimul rând, prin sound-ul atât de original pe care îl impuneau. Aceștia au reușit să îmbine cu succes percuția break-beat, muzica reggae, funk, house, și alte influențe dance – cântate cu instrumente tradiționale braziliene – cu partituri de corn, chitară, bass, sunete electronice și vocaliști originali.

În timp de 45 de minute, Colectivul englezesc a făcut dedicări sibienilor, și a reușit să descreăască multe frunți sceptice. Au facut un adevarat show, plin de energie. Muzicienii talentați se întreau să ne fure privirea prin mișcări de dans și improvizări. S-a cântat din toate pozițiile: cu bass-ul aşezat pe cap, cu chitară pe umeri, cu trompetele în aer. Acest show merită văzut, nu odată, ci de căt mai multe ori posibil, datorită energiei pozitive cu care te încarcă și entuziasmului celor din grup. Pentru cei care își doresc să revadă acest spectacol minunat, au ocazia să o facă în ziua de duminică, 30 mai.

Roxana Ienciu

EVENIMENT PREZENTAT DE

Acest eveniment se desfășoară sub înaltul patronaj al Președintelui României

și al Reprezentantului Comisiei Europene pentru Educație, Formare, Cultură și Tineret

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este organizat de

PARTENER OFICIAL

©Dragoș Spițaru

©Scott Eastman

©Scott Eastman

©Dragoș Spițaru

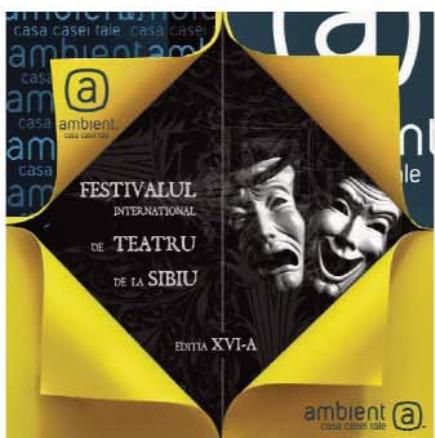
FITS

**Dragoș Spițaru
Scott Eastman**

©Scott Eastman

©Dragoș Spițaru

METRO
Cash & Carry România

Profesioniștii își dă întâlnire la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu.

METRO GROUP
MADE TO TRADE.
Partener tradițional al FITS

ARTA PRIN TOATE FORMELE EI, ESTE SURA IDENTITĂȚII NAȚIONALE ȘI A EVOLUȚIEI SPIRITUALE. DE-A LUNGUL CELOR 20 DE ANI DE EXPERIENȚĂ, NE-AM IMPLICAȚAT ACTIV ÎN MANIFESTĂRILE ARTISTICE ALE COMUNITĂȚII, PENTRU CĂ DORIM SĂ FIM ALĂTURI DE OAMENI ȘI DE VALORILE LOR ȘI SĂ NE ADUCEM CONTRIBUȚIA LA IMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII VIETII. IAR FESTIVALUL INTERNACIONAL DE TEATRU DE LA SIBIU REPREZINTĂ UN ETALON PENTRU VIAȚA CULTURALĂ ROMÂNEASCĂ ȘI SUNTEM FERICIȚI SĂ PUTEM FI SUSȚINĂTORII UNUI ASTfel DE DEMERS.

OVIDIU BULUC, DIRECTOR GENERAL FARMEXIM

PARTENER DE TRADITION
METRO GROUP METRO
Cash & Carry România

PARTENER AL SEZONULUI JAPONEZ
TAKATA

PARTENER OFICIAL AL EVENIMENTULUI "FAUST"
ING

BANCA COMERCIALĂ CARPAȚICA

VACANȚA

CARD DE CREDIT

www.carpatica.ro

BCC VISA CLASSIC

Cumpărături cum nici n-ai VISA!

SPONSORI

CEC BANK

BANCA TRANSILVANIA

MOBEXPERT
expertul tău în mobilier

POLISANO J-U-S-T DESIGN

lenovo NEW WORLD. NEW THINKING...

UNIFLORA

AIRFRANCE KLM PARTENAIRE OFFICIELLE OFFICIAL PARTNERS

PO POSTA ROMÂNĂ

CU SPRIJINUL SPECIAL

MAȘINA OFICIALĂ

Ești gata să fii răsfățat?

Ati dărât tuturor că ceva tot timpul.
Acum este timpul să primiți și duminoavastră ceva înapoi.
Respect, atenție, recunoaștere și nu numai, prin cardul de credit **VISA GOLD** de la Banca Transilvania.

Banca românească într-o nouă etapă
www.bancatransilvania.ro

BT

PARTENER DE COMUNICARE

CORESPONDENȚĂ PRIORITARĂ INTERNĂ

Cu opțiunea **PRIORITAR** livrarea are loc a două zi de la data depunerii indiferent de destinația internă aleasă.

greutate de până la 2000 grame

tarife incepând cu **1,6 lei**

disponibil 5 zile pe săptămână

rapid și ușor de folosit

acoperire națională

www.posta-romana.ro

SERVICIU SUPLEMENTARE

• Post Restant • Recomandat • Valoare declarată • Confirmare de primire

Serviceul de relații cu publicul:
021 9393 din București   021 9393 111 din țară

UN EVENIMENT REFLECTAT DE

PARTENERI MEDIA

adevărul adevărul de seara CATAVENCI Radio România

ZIUA CLUJ ZUMOUS DEUTSCHE WELLE DW

antena 1 Tribuna PORT.RO

zilele noastre attitudini

CONSULTANT MEDIA trend

YAMANOTE JIJOSHA (JPN)

OEDIP REGE

Teatrul Național „Radu Stanca”, oea 19.00

de Sophocles
Regia: Masahiro Yasuda
Decorul: Yuji Sekiguchi
Costumele: Masako Watanabe
Muzica: Kohei Saimi
Cu: Yoshiro Yamamoto, Junko kurashina,
Kohki Ura, Michiko Okubo, Mayumi
Mizuyori, Emi Yamaguchi, Takeshi
Kawamura, Yoshinobu
Iwabuchi, Kazuhiro Saiki

De ce este important să jucăm piesa „Oedip rege”? Pentru a chema spiritul regelui Oedip în prezent. În teatru contemporan un scenariu reprezintă un mijloc prin care noi chemăm spiritele. Un actor este cineva care are talentul de a-și abandona trupul unui spirit, iar regizorul are misiunea de a conduce toată această ceremonie.

Așadar, pentru a chema spiritul lui Oedip, actrițele recreează lumea regelui. „Oedip rege” este plasat într-un vis imaginat de femeile japoneze. Actorii joacă „destinul”, „timpul”, „natura” sau „terorismul”, aşa cum le văd femeile. Acestea sunt simbolurile furiei și violenței din zilele noastre pe care le vedem în jurul nostru. La prima vedere, japonezii trăiesc fără a fi atinși de furia și violența lumii, însă povestea regelui Oedip coboară asupra lor sub forma unui coșmar.

ENSEMBLE RENAISSANCE (SRB)

VEACURI DE TĂCERE

Sinagogă, ora 17.00

Conceptul acestui spectacol se bazează pe ordinea cronologică inversă, de la vremurile recente, la cele mai îndepărtate în trecut. Prin mijloace componistice muzicale autentice, publicul trece prin trei mari perioade ale civilizației europene: perioada Barocă, Renașterea și Evul Mediu. Spectacolul include piese cu o gamă largă de expresii muzicale din aceste perioade, cele mai importante caracteristici ale stilurilor, asemănările și deosebirile lor, construind o imagine complexă a muzicii europene din secolele XIII – XVIII.

TRACE THEATRE (GBR)

A FOST ODATĂ...

CAVAS, ora 16

Scris și realizat de Trace Theatre
Cu : Jodean Sumner, Nicki Hobday, Craig Pullen, Carl Robinson

Spectacolul „A fost odată...” de la Trace Theatre are elemente de comedie, dans și poveste fascinantă. Este o colecție complexă de povești, o provocare la adresa tehnicilor tradiționale de a povesti, de la stilul de joc precum cel de la Hollywood, până la basmele pentru copii, prezentate de patru artiști talentați. Este o poveste despre cavaleri, despre printese, despre vrăjitoare rele și castele fermecate. Sunt eroi, personaje negative, victime și praf fermecat. În timp ce se străduiesc să ofere publicului un spectacol extraordinar, artiștii sunt din ce în ce mai absorbiți de partea fictivă a poveștii, lucru care va avea consecințe dezastruoase.

SPECTACOLE

PETER BROOK (CHE / ITA / FRA)

ÎNTREBĂRI / WARUM, WA

Sala Studio, Teatrul Național „Radu Stanca”, ORA 18.00

Un studio teatral de Peter Brook / A theatre research by Peter Brook

de / by Peter Brook, Marie-Hélène Estienne

Pe texte de / Based on texts by

Antonin Artaud, Edward Gordon Craig, Charles Dullin, Wsewolod Emilianewitsch Meyerhold, Zeani Motokiyo & William Shakespeare

Traducerea în limba germană / German translation by

Miriam Goldschmidt

Regia / Directed by Peter Brook

Muzica / Music: Francesco Agnello

Cu / With Miriam Goldschmidt

Intitulat „Întrebări”, aceasta este o incursiune a lui Peter Brook în rațiunile teatrului. Spectacolul este deschis cu explicația că în când Dumnezeu se odihnea și lumea devenise spus „Să fie teatru.” și totuși, toți doreau importante roluri în teatru și au mers la Dumnezeu pe o bilete în răspuns ce conținea un singur răspunsul într-o cutie și a aruncat-o pe pământ. Târziu, această cutie a fost găsită într-un poștă și pe nume Peter Brook, ce a citit cu nerăbdare scris un singur cuvânt ce explica rațiunea teatrului.

Entitled "Why Why", this is Peter Brook's whyness of theater. The play opens with explanation of the seventh day of creation, when God was resting and becoming bored. He said, "Let there be theater". He wanted to have the most important roles in the theater, they appealed to God who wrote a one-word answer on a small scrap of paper, which he locked inside a box and threw down to earth. Centuries later, it was found in an attic of a young stage director called Peter Brook who eagerly read the scrap of paper, on which was written only a single word to explain the solution for the theater: "Why".

O producție / Produced by: Schauspielhaus Zürich
O coproducție / Coproduction:
Teatro Garibaldi di Palermo / Bart Production s.à.r.l.

20 DE ANI
DE PERFORMANȚĂ

COMPANIA DE TEATRU PASSE-PARTOUT DP (ROU)

VIS

Casa de Cultură a Sindicatelor, ora 21.00

de Dan Puric
Regia, scenografia și ilustrația muzicală: Dan Puric
Coregrafie: Sandu Feyer, Dan Puric
Cu: Dan Puric

„Acum 20 de ani, într-o Școală Populară de Artă, aflam de la profesorul Aelenii Traian că arta teatrului este susceptibilă și de un alt canal de comunicare, dincolo de cuvânt. Era o mare provocare, o călătorie parcă într-un tunel al timpului unde cineva fericase acest limbaj misterios al teatrului. Dedic acest spectacol acestui pedagog de geniu care mi-a făcut această provocare, amintindu-mi în același timp sfatul său: atunci când vei deveni artist călător prin lume, să te sprizioni pe umerii nevăzuți ai țării.

E-EVENIMENT

ARUM

DEUTSCHES THEATER BERLIN (DEU)

ÎNSEMNĂRILE UNUI NEBUN

Teatrul GONG, ora 17.00

de Nikolai Gogol

Regia: Hanna Rudolph. Decorul: Mareile Krettek. Costumele: Geraldine Arnold. Muzica: Jacob Suske. Cu: Samuel Finzi

În fiecare zi, Axenti Ivanovici Popriscin, un mic funcționar public, visează să evadeze din rutină. El este nefericit la serviciu și îndrăgostit incurabil de fiica șefului său. Popriscin începe să se retragă tot mai mult din viață socială, refugiindu-se în propria sa lume fantastică. Samuel Finzi joacă rolul nebunului care, la 42 de ani, hotărâște să-și schimbe cariera.

În acest spectacol fără fir roșu conducător sunt visele mele adunate de-a lungul timpului. Cu unele mi-am câștigat existența în barurile de noapte, cu altele am călătorit în lume, iar cu altele, pur și simplu, m-am rugat."

(Dan Puric)

pp
dp
PASSE-PARTOUT DP
THEATER COMPANY

STOCKHOLM LISBOA PROJECT (PRT / SWE)

PE DIAGONALĂ

Sala Thalia, ora 19.00

Ce este original în muzică? Este oare posibilă definirea ingredientelor care fac muzica să sună portughez sau suedez? Sau există doar muzică „bună” și muzică „proastă”.

Cu acest proiect, noi explorăm culturi și tradiții, călătorind pe diagonală prin Europa. Portugalia este situată în sud-vest, iar Suedia în nord-estul Europei. Între ele sunt 4 000 de kilometri, însă muzica celor două țări poate fi foarte apropiată. Trebuie să ascultăm cu atenție vocea lăuntrică a fiecărei piese pe care o cântăm. Ce ne spune? Cum vrea cântecul să fie interpretat? Câteodată ne spune „interpretează-mă în stil fado”. Alteori spune „am nevoie de vesminte nordice”. Uneori spune „m-am născut în Portugalia și am un văr în Suedia”.

Noi îl numim „Pe diagonală”. Dar facem asta pentru a simplifica spectacolul pentru că muzica nu se lasă definită prin cuvinte, doar prin muzică! Călătorie plăcută!

Cu sprijinul / With the support of Swedish Arts Council

UNTIL THURSDAY THEATRE COMPANY (GBR)

VILA

Cetatea Cisnădioara, ora 21.30

de: Oliver Bray
Regia: Oliver Bray
Cu: Oliver Bray

Oliver Bray, regizor la Until Thursday Theatre Company, prezintă un spectacol nou ce are ca subiect povestea tragică a unei familii din Rusia. „Vila” este un joc de cuvinte pseudo-filosofic care atinge subiecte precum stupidă naivitate britanică sau chiar Cehov. Unii dintre voi vor fi implicați direct. Unii dintre voi vor agreea povestea. Pe unii dintre voi îi va amuza. Dar să știi că sunt singur, voi purta un costum elegant și cineva va trebui să stea pe acele scaune.
„Nu poți ucide grauri toată viața.”

oliverbray.com

BOMBAY BAJA (GBR)

MUZICA BOMBAYULUI

Ambient, ora 15.00 și Pletonala Nicolae Bălcescu, ora 18.00

Bombay Baja este una dintre cele mai importante fanfare indiene din Europa, iar activitatea ei include prezențe la festivaluri, nunți indiene și alte evenimente importante. Muzicienii și-au creat propriul stil unic combinând melodii populare indiene cu ritmurile în forță ale tobei indiene dhol. Ei poartă costumele lor tradiționale și susțin concerte atât pe străzile orașelor, cât și pe scenă, iar costumele lor atrag privirile tuturor.

Jongleria zîmbetelor

Oare cîte clipe pot contura zîmbetul unui copil? Oare de cîte momente are nevoie un adult să uite de griji? Două întrebări simple, al căror răspuns l-am descoperit, ieri, în prima zi de FITS.

Printre stropi și raze fierbinți, printre oameni grăbiți și copii plini de energie, pe Bulevardul Bălcescu, s-a strecut un domn charismatic, într-o ținută elegantă, sprijinit de un monociclu. Goronwy Thom din Marea Britanie a reușit să adune o mulțime de spectatori în spectacolul său de stradă numit Jongleria Strâzii. Cei mai încîntați de prestația acestuia au fost, bineînțeles, copiii, care timp de 30 de minute au fost acaparați de tînărul actor. Înregul spectacol

s-a desfășurat într-un continuu dialog cu publicul, artistul apelind, de foarte multe ori, la ajutorul celor prezenți. Ropote de aplauze, jonglerii cu obiecte de diferite mărimi și forme, monocicul imens, zîmbete largi și mult soare. Aceasta este imaginea de ansamblu pe care artistul a reușit să o creeze într-un timp atât de scurt, dar care i-a destins pe toți cei prezenți. Goronwy și-a început cariera de comedianț de la o vîrstă fragedă. Prima reprezentare a avut-o la patru ani, într-o producție realizată de Ibsens Casa Dolls la Teatrul Crucible din Sheffield. De atunci, el a continuat să lucreze ca actor, comedianț și jongler în cabarete, circuri, spectacole de operă și piese de teatru, pe navele de croazieră și la evenimente corporate, la concerte de muzică și spectacole teatru de stradă în festivaluri din întreaga lume. Goronwy are întotdeauna un mare succes în fața spectatorilor de toate vîrstele; spectacolele sale încearcă să încorporeze situația în care el se găsește la un moment dat, rezultând reprezentări unice pline de improvizare, elemente de circ și comedie!

Andreea Radu

Deschiderea oficială a ÎNTREBĂRI-lor

Rătăcind, uneori, pe străzile pustii ale Sibiului, simt că mă aflu pe o imensă scenă amplasată sub zidurile cetății, că lumea este un teatru iar omul este un actor care își joacă rolul, că vorbele sunt doar un pretext și că niciodată nu vom reuși să exprimăm, printr-un discurs, ceea ce simțim cu adevărat; starea sufletului este unică și fiecare dintre noi „traducem” sau încercăm să redăm stările de amărăciune, exaltare, beatitudine, emoție prin cuvinte mai mult sau mai puțin potrivite.

În acest spectacol oscillatoriu, în liniștea în care ne-am complăcut, apar El, adevărații actori, care umplu străzile cu spectacole, viu colorați, gălăgioși. Când soarele se ascunde în nori, iar noaptea se aşterne încet, Piața Mare din Sibiu devine suprapopulată. Zia cea mare a sosit. Este ora 22. E vremea ÎNTREBĂRI-lor!

Surpriza ceremoniei de deschidere a Festivalului Internațional de Teatru Sibiu o constituie prestația trupei rock Holograf, concert prezentat de Artmania. Binecunoscută și mult iubită formație Holograf a luat ființă în anul 1978 și este în continuare o trupă foarte activă, cu turnee lungi și concerte foarte bine primeite de public. Pe ritmuri hit-urilor, *Ti-am dat un inel, Undeva departe, Să nu-mi iezi niciodată*

dragostea, Viața are gust, publicul este în extaz. Piața Mare cântă alături de Dan Bitman iar ecolul bucuriei plutește în aer, poate fi simțit, adulmecat.

Tinerii îndrăgostiți ies în evidență prin atingerile tandre, săruturile calde, reflexia momentelor în care și-au spus prima oară „te iubesc”; în alt colț se zbogă admiratorii înfocați ai trupei, cu mâinile în aer, care par să știe toate versurile melodior; melancolicii privesc spre scenă iar pe față lor se citește satisfacția dominantă. Toată lumea se află într-o continuă stare de euforie. Ultima melodie aclamată conduce atenția publicului spre un alt spectacol, acolo unde „Dansul noptii” va prinde viață.

În decorul diafan care s-a instalat, se anunță deschiderea oficială a Festivalului. Pe tempoul artificiilor policrome, în difuzeare, se percep voci care mulțumesc colaboratorilor, participanților, invitaților și publicului pentru sprinjul acordat, promit spectacole de excepție și urează spectatorilor vizionare plăcută.

Carmen Stroia

DIN STRĂBUNI PÂNĂ-N PREZENT

Arta... este mereu reinventată, sau dimpotrivă, ea răzbate în timp, din generație în generație fiind subiectul unei lupte crâncene de nealterare? În sudul vechii regiuni Fujian, locul în care a luat naștere, cu peste jumătate de secol în urmă, Quanzhou Marionette Troupe, arta mânuirii marionetelor are secretele ei, care au fost lăsate moștenire de membrii dinastiei Song, cu aproape un mileniu în urmă.

Spectacolul *Din străbuni până în prezent* este o demonstrație de artă pură, realizată la superlativ. Subiectul îl constituie o serie de povestioare vechi, cu tâlc, cântate, ale căror personaje, împreună cu mânuitorii lor ne-au fermecat din primele clipe. Peste trei sute de oameni urmăreau, cu respirația tăiată și plini de emoție, aventurile micilor protagoniști, care în ciuda dimensiunilor lor au reușit să ne țină pe jar.

Desprinsă, parcă, dintr-o lume magică, a copilăriei, în care toate păpușile prindeau viață și aveau gânduri și probleme asemenei oamenilor, au pătruns în lumina reflectoarelor eroi din China de demult: un luptător viteaz, care își povestește aventurile tuturor, un călugăr mic și lenș care, ieșit dintre zidurile mănăstirii, întâmpină tot felul de necazuri, o soție aflată în căutarea soțului ei plecat în capitală, vânătorul de demoni, care, din cauză că s-a sinucis, a fost pedepsit ca în viață de apoi să nimicească duhurile rele, iar acum, de supărare, își înecă amarul în băutură, o maimuțică îmblânzită, ce tie să meargă pe bicicletă și chiar să cânte la chitară, cântăreți și

dansatori, femei bătrâne și tinere, toți participanți la sărbătoarea lanternelor și, nu în ultimul rând, binecunoscutul dans al leului, de data aceasta în miniatură.

Pentru că vineri, 28 mai s-au împlinit cincizeci de ani de la ultima reprezentare Quanzhou în România, directorul teatrului a făcut publicului săbian un cadou special: încă o scenă, un fragment din povestea vrăjitoarei de oase, care, inițial nu făcea parte din spectacol, însă a fost introdusă cu acest prilej aniversar.

Naturațeala cu care micii eroi cucereau spațiul scenic și grăția cu care acordau atenție tuturor detaliilor, sunt elemente pe care un mânuitor de marionete fie le dobândește după o muncă asiduă, fie le are în sânge. Însă, demonstrația teatrală de vineri seara, a fost mai mult decât atât. Înregul joc a fost susținut de o puternică orchestră de instrumente tradiționale, vechi, cu o sonoritate aparte. Sunetele care răzbateau din interesantele cutii de rezonanță, alăturate cântecelor interpretate de actorii păpușari, au creat o ambianță aparte, o imagine vie din istoria bătrâna a Chinei, în care marionetele au putut să se desfășoare în voie.

Cei din trupa Quanzhou Marionette ne-au demonstrat că lumea magică, în care păpușile prind viață, au emoții și gânduri pe care le exprimă asemenea nouă, există cu adevărat și putem cu toții face parte din ea, lăsându-ne purtați de mirajul spectacolului *Din străbuni până în prezent*.

Doriană Tăut

ODE TO PROGRESS

The progress is often understood, as a community task, the fruit of a common and organized effort at the end of which humanity comes out victorious. In his ode Eugenio Baraba puts the audience in a state of confusion and instead of a disciplined eulogy brought to the evolution of the civilized world, we see a carnival of the human or animal masks, puppets or skulls, skeletons and ragdolls. A foreign world made up of debris and recycled symbols, happy and sad at the same time, a tamed bear, an Arlechin, Queen of Saba, a female-guy, and Lady Death sings and dances on the stage make up small musical numbers, just as they did once in public squares the nomadic actors. In the symbolic of this spectacle, these are the representatives of a culture of marginality, of outrage, and travel. Progress is basically a path of the individual, an act of separation, of freeing of regulations, and ways of thinking and acting. The general feeling is that of a absolute spontaneity, traditional links of logic and expression are broken and instead of them comes up a logic meant to get you confused "I intend to provoke Disorder in the minds and senses of the spectator", says Eugenio Baraba. In search of this Disorder that destroys the ways of receiving, the director

builds the show just like an oniric collage, of situations about life and death, about fertility and despair. It is useless to explain the image of this show, what is happening in fact is an idea, the idea of freedom, raw and vital. These situations are made in such way that they are not perceived by the spectator senses, but only felt: body language, eye movement, mimicry, dance, masks, props, songs, music, and a particularly technique of using the voice, make that the use of words is secondary. This way the spectator loses, any kind of control, he doesn't understand and consequently he can no longer censor. The end is tragic and ridiculous at the same time: all characters die shot by the Hunter telling himself while it is in a safari, "People are not like this!"

"Ode to the progress" is a show that belongs to a special theatre, an island where acting and dance cannot be separated, where movements and actors voice are based on an alternation of what is vigorous with what is delicate. A world where body and thinking are simultaneous and the spirit of the human is visible, just like the spirit of a child.

Ioana Mălău
translated by Vladimir Zeca

Nebunaticii de pe bulevard

Un duo, un cuplu incert, escaladează bulevardul Nicolae Bălcescu, pornind pe schiuri și palete, acoperiți complet de haine, chiar în exces. Întâi tremură, apoi mor de căld... El aparțin unei specii bizare, specie care

șochează atât prin aspect cât și prin manifestări, ce are o imaginea peste măsură de bogată, generată de fantasmagoriile și absurditățile pe care le eliberează spontan în timpul prestației. La început, cei doi nu se diferențiază prea mult, se joacă asemenea unor copii, sunt lipsiți de delicate și cam neciopliți. Duo-ul

farmecă printre forță îmbătătoare,

asaltând bulevardul Nicolae Bălcescu, un magazin alimentar și oprindu-se la fântâniță, unde, nu numai că atrag, însă și șochează prin faptele lor: se ceartă, cîntă, râd, plânge, mor, își revin și tot aşa. La final, rămân sumar îmbrăcați ca și când ar coborî în, pe căldura unui curcubeu de după o ploaie de vară, lăsând în urmă un aer hăios și înmiresmat cu zămbete.

Les Crackes, Mountain Dwellers, idee apartinând lui Elise Ouvrier-Buffet și Christian Tetard începe inițial absurd, ca un spectacol banal pentru copii, dar ulterior, după toate giumentările pe care aceștia le înfăptuiesc, vedem că rezultă o reală comedie pentru adulții prinși în treburile zilei, în fuga și stresul de astăzi cât și în dificultățile de a fi ei însăși.

Mihaela Anghel

SCATTERED

The Sibiu International Theatre Festival (SITF) 2010 has hosted, in its first evening, the dance performance *Scattered* from Great Britain. It is pure novelty, for the stage of Sibiu, that the first performance in the Festival is one of contemporary dance. The hall was brimful and the audience delighted by the performance of the seven dancers and by the video projections. Well-done ITFS! for the courage to start off with a contemporary dance performance and to finally bring an extremely modern show to our medieval town. (At least from a technical point of view and of the possibilities offered by the electronic environment of our days).

Scattered is a performance which brings a live combination between elements of movement, images and projections in front of the audience, under the umbrella theme of water.

Using a screen rounded at the bottom, like a slide, the dancers animate the room; they move, dance and create their own world within the universe of images projected on the screen. Often, the spectators watch a change of perspective of the projected image, a process taking place due to the fact that the dancers are connected with harness and evolve vertically.

The 3D effects result of the combination of projection, the body of the dancers and other objects used (white sheets to create the impression of water or that of waves.)

The performance implies all the states of water, showing an inside view of the world from the point of view of a few water-drops. The dancers are all water-drops which change their state, their movements and rhythm according to the environment projected on the screen.

Here and there, the performance is a bit demonstrative (whatever is shown on the screen is done on stage), the circumstances the dancers are in are not always obvious (they sometimes illustrate the images by moving, whereas other times they dance their dance has no obvious connection to the image) and the drama of the show is supported only through the changing of the liquid's state (frozen water, rain, river, waterfall, tap water, bottled water, steam and drops etc). Despite all these, the show is well-done, every scene surprising the audience, and holding the suspense until the very end, when the seven dancers escalate an ice-berg triumphantly and very dynamically.

The performers are Claire Benson, Giorgio de Carolis (Italy), Junior Cunningham (Rehearsal Director), Olivia Quayle and Alasdair Stewart (UK), Laura Peña Nuñez (Paraguay) și Philipp Stummer (Austria). The direction belongs to Kevin Finn and the scene making to Simon Domon. The soundtrack belongs to Sophy Smith and the lighting design is provided by Natasha Chivers.

Alexandra Pâzgu
translated by Camelia Oană

TURSIB

Noi mișcăm orașul!

3 Poftiți la... Carnaval !!!

În ritm alert spre Piața Mare din Sibiu: agitație, forofă, neburie, toată lumea vroia să vadă căte ceva. Sunetul muzicii mă îmbia deja de la câțiva metri buni, fără să îmi dă seama, însă, cine emitea acel sunet foarte plăcut urechii. După multe împinsături, scuze, și zâmbete de indulgență, am ajuns în față. Puteam și eu să văd în sfârșit ceva... un grup de vreo 20 de oameni veseli, voioși, plini de energie, care invitau publicul sibian la dans.

Grupul dinamic de muzicieni, Carnival Collective, au reușit să bine-dispună publicul, parcă prea inhibat, și să dea tonul distracției. M-au cucerit cu farmecul lor, cu instrumentele atât de ingenios pictate, personalizate... și, nu în ultimul rând, prin sound-ul atât de original pe care îl impuneau. Aceștia au reușit să îmbine cu succes percuția break-beat, muzica reggae, funk, house, și alte influențe dance – cântăci cu instrumente tradiționale braziliene – cu partituri de corn, chitară, bass, sunete electronice și vocaliști originali.

Timp de 45 de minute, Colectivul englezesc a făcut dedicării sibienilor, și a reușit să descrețească multe frunți sceptice. Au facut un adevarat show, plin de energie. Muzicienii talentați se întreceau să ne fure privirea prin mișcări de dans și improvizări. S-a cântat din toate pozițiile: cu bass-ul așezat pe cap, cu chitară pe umeri, cu trompetele în aer. Acest show merită văzut, nu odată, ci de cât mai multe ori posibil, datorită energiei pozitive cu care te încarcă și entuziasmului celor din grup. Pentru cei care își doresc să revadă acest spectacol minunat, au ocazia să o facă în ziua de duminică, 30 mai.

Roxana Ienciu

continuare din pagina 2

atitudinea sobă au fost evidențiate cu realism de către cei patru mânuitori.

În povestirea cu tâlc a „micului călugăr”, care omitea să-și spună rugăciunile până într-o zi când și-a dat seama de efectele credinței lui, facem cunoștință cu un personaj caracterizat printr-un repertoriu bogat de mișcări redate într-un stil comic, o dinamică vizuală reușită a mânuitorului care însuflarește marioneta pe tot parcursul încercărilor divine și acompaniat de compozиции sonore atent răcoridate la peripeția banală, dar care, totuși, aparține hazardului vieții.

Călătoria lui Ruo Lan mi-a rămas în memoria de spectator ca un drum muzical plin de suferință dincolo de imaginea proeminentă, gestuală, a mâinii femeii aflate în căutarea soțului. Inflexiunile vocii, mersul anevoios, schițat prin arta actriției manipulatoare conturează feminitatea personajului și o îmbrăcă în haina agoniei, păstrând-o demnă față de sine. În contrast cu acesta, urmează pe scenă betiviul Zhong Kui, care prin prezența lui încârcată de frustrare și prin obiceiul lui de-a bea pentru a uita de problemele cu care se confruntă, refulează prin modul brut de-a se manifestă, prin gesturi bărbătești ușor de recunoscut, dar dificil de

realizat când sunt intermediate de sfuri.

Îmblânzirea maimuței e o replică adresată umanului care veșnic are ceva de învățat din comportamentul ființelor fără rațiune. Prin inițierea maimuței și caracterul jucăuș al scenelor performante alături de păpușar, ne transpune într-o lume posibilă, pe care am putea-o regăsi cu ușurință și în momentele alese de acrobății de la cric. Astfel, spectacolul capătă culoare și haz și ne face să uităm pentru un moment limba diferită pe care-o vorbim cu ocazia acestei întâlniri dramatice.

Festivalul lanternelor și Călătoria spre vest au încheiat seara, demonstrând, prin capacitatea de sincronizare a echipelor de căte doi actori pentru mânuirea unui singur personaj, rapiditatea în schimbarea aspectului marionetelor, sau amplificarea rafinată a unor gesturi cheie, că această lume mică susținută de sfuri este la fel de plină de mesaj și de seminificație precum cea a actorilor din carne și oase, singura diferență fiind că, aici, regia și actoria își afișează rolurile sub privirea directă a publicului, cu scopul de-a plămădi, a corupe sau desfința o lume miniaturală, metaforă realității pe care omul începe să refuze să mai recunoască.

Vlad Dumitrescu-Petrică

EVENIMENT PREZENTAT DE

Acest eveniment se desfășoară sub înaltul patronaj al Președintelui României

și al Reprezentantului Comisiei Europene pentru Educație, Formare, Cultură și Tineret

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este organizat de

PARTENER OFICIAL

Redal
Pe gustul dumneavoastră

**Aurul poate da strălucire teatrului,
la fel și economiei.**

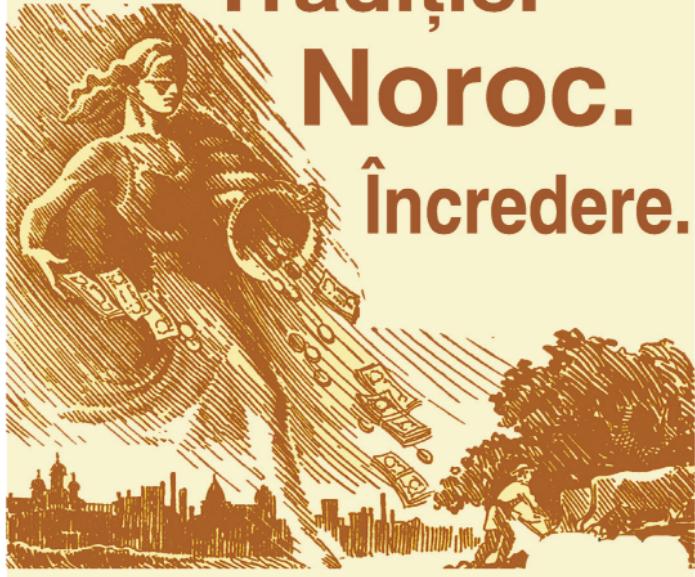
Proiectul Roșia Montană.
Un proiect pentru România.

Susținem Festivalul Internațional de Teatru
Sibiu 2010

**Tradiție.
Noroc.
Încredere.**

JTI

JTI este partener și susținător
al marilor evenimente și instituții
culturale din România:

- Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu
- Festivalul și Concursul Internațional George Enescu
- Festivalul Internațional de Scurt și Mediu Metraj NexT
- Festivalul Internațional de Film Transilvania
  - Opera Națională din București
  - Universitatea Națională de Arte

Reușim împreună.

Aveam pasiunea și dinamismul
pentru a te susține.
0800 802 02 02 www.raiffeisen.ro

Personajele întreabă, Academia Cațavencu răspunde:

"Dar dacă vine tîrziu, eu ce să fac? Să răbd de foame?"

(Lordache, *D-ale carnavalului* de Ion Luca Caragiale)

Deh, lordache, ce să zic? Mai degrabă rabzi de foame puțin mai tîrziu, cînd se întoarce doamna de la piață.

"Azi vin mascații la noi?"

(Irina, *Trei surori* de A. P. Cehov)

Da, azi, dar aşa, mai pe seară. Avem timp să facem curat în Bentley, să dăm cu aspiratorul în șifonier și să ștergem pe prof Luchianul. Că doar nu vrei să ne găsească reporterii de la televizuni cu banii în dezordine!

"Crezi că pentru asta-i poate spînzura pe fiili mamelor noastre?"

(Blându, Gutuie, Fundulea, *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare)

Nu. Aia se-ntîmplă demult, în *Pădurea spînzurăților*. Între timp, au defrișat toată pădurea și vreo 20 de fabrici învecinate, să fie siguri că scapă numai cu o amendă simbolică de la Ocolul Silvic.

"Ce tufe? Ce tufe, Despo?... Dar n-ai citit ziarul de astăzi?"

(Năutescu, *Cucoana Chirita în balon* de Vasile Alecsandri)

Nu l-am citit, ce sens are? Îți zic eu: dacă Bote se-mpăca cu Bianca și petreceau împreună greva generală, aflam imediat de la televizor.

"Știi tu cum trăiesc eu?"

(Dragomir, *Năpasta* de Ion Luca Caragiale)

Da, știu. Toată lumea știe. De ce crezi c-am venit la ziua ta cu două sticle de ulei și-un buchet de pătrunjel, pentru nevăstă-tă?

"De ce ești rău? Ce te-a schimbat, iubitul meu?"

(Hermia, *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare)

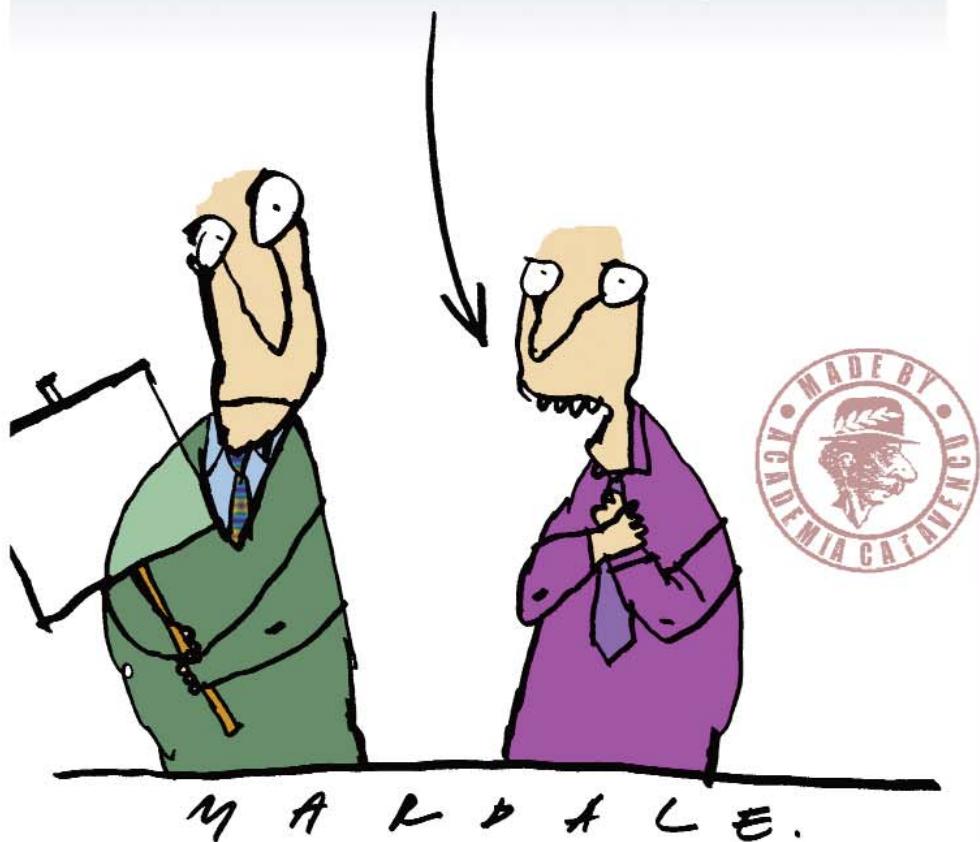
Nu știu ce să zic, am și eu momentele mele. Poate totul nu e decît în capul meu, dar simt așa că, în vreme ce dragostea durează trei ani, criza tinde să țină cît o căsnicie mai mică.

"Da de unde știi, jupîneasă, că Baba Rada descîntă de dragoste cu ulcica?"

(Macovei, *Sânziana și Pepelea* de Vasile Alecsandri)

Am văzut-o la OTV, la "Senzational! Noaptea vrăjitoarelor în direct! În curînd, Elodia va intra în legătură prin telefon energetic cu Regia Magiei Albe, Maria Câmpina! Spre dimineață, nu ratați interviul cu premierul Emil Boc!"

**DLE. PROFESOR, MĂ JUR
PE CE AM MAI SCUMP:
SĂ N-AM PARTE DE UN LOC
ÎN SENAT DACĂ AVEM BANI
ȘI NU VĂ DĂM!**

Teatrul evenimentelor

Aflăm că în luna aprilie, un secretar de stat din Ministerul Economiei a avut un cîștig net total de 22.092 lei. Un alt secretar de stat a cîștigat 18.500 de lei. Un director de cabinet – 19.750 de lei. Încă ceva, stimăți spectatori: un consilier personal din același minister a avut venituri de 22.083 lei în aceeași lună. Am notat această știre întrucît la Sibiu se desfășoară, zilele acestea, un mare festival de teatru. Propunerea noastră: după ce termină de jucat, actorii de la festival (toți) să se urce-n cîteva avioane și să meargă la București, pe strada Apolodor nr. 17. Unde e sediul Ministerului Economiei și Finanțelor, departamentul Finanțe. Actorii din Electra săn rugăți să împrumute colegilor toate cuțitele din recuzită.

● Greva generală din 31 mai nu mai e atîț de generală. Ceferiștii se mai gîndesc, RATB-ul va circula în proporție de 85%, profesorii au decis că nu vor boicotă Bac-ul. Sîntem profund dezamăgiți, deși nu știm exact la ce ne puteam aștepta din partea unor oameni ai muncii cu psihicul zdruncinat. Domnilor, în teatru nu așa merge treaba. În teatru, dacă cinci actori, un regizor și un scenograf au negociați sumar, după spectacol, și au hotărît că e cazul să bea șapte sticle de vin pe 31 mai, începînd cu ora 19:30, la Bu-

fetul artiștilor, atunci exact așa se întîmplă. Artă, precizie, consecvență! Rușine, greviștilor! D-asta nu merge mai nimic în țara asta în afară de teatru, film și alte cîteva arte de cursă lungă!

● Actorii Teatrului Național din București vor intra în grevă luni, în semn de solidaritate cu restul bugetarilor. În acest sens, actrița Ilinca Goia a declarat: "Ne-am născut generație de sacrificiu și aşa vom muri, noi, cei lansați după Revoluție, care acum sîntem între 30 și 45 de ani". Așa o fi, săracă. Dar alta e problema: luna e ziua liberă a actorilor. Cum să faci grevă în ziua ta liberă? E ca și cum ai lucra la guvern și chiar ai munci în orele tale de program!

Vestile bune...

...mai ales pentru actorii de la Cie Trans Express, care practică un "teatru de intervenție" și, foarte posibil, fotbalul după orele de spectacol: Franța va găzdui turneul final al Campionatului European de Fotbal, ediția 2016. Vestea ne bucură și pe noi, în calitate de jurnaliști. Nu c-am ținut neapărat cu ursul. Dar ni se pare fascinant de văzut cum o să mai rateze Mutu o sesiune de shopping la Paris.